

turou nejvyššího soudu vídeňského (viz jeho rozhodnutí ze dne 16. prosince 1925 Ob I 1038/25, číslo sbírky 398/IV, ze dne 14. ledna 1930 Ob 1087/29, a dobrozdání z 11. května 1921 Pres 159, číslo sb. 155/IV a dodatek k němu ze dne 3. dubna 1928 č. Pres 1044/27, číslo sbírky 51/X), jehož mínění sdílí i dovolací soud. Odvolací soud nepochybil ani v tom, že žalobci přiznal právo domáhati se neplatnosti manželství, třebaže uznal, že oba manželé mají na neplatnosti vinu. Předpis § 96 obč. zák., podle něhož jen bezvinný manžel má právo domáhati se neplatnosti manželství, vztahuje se jen na případy překážek soukromoprávních a nikoli veřejnoprávních, jakou jest překážka § 62 obč. zák., jak bylo již dovozeno v rozhodnutí číslo 9296 sb. n. s., na něž se odkazuje.

Čís. 13108.

Ani toho, kdo byl rozsudkem uznán za otce nemanželského dítěte, nelze přiměti k tomu, aby dal v matrice provést příslušný zápis.

K výchovnému jako k možnému zdroji příjmů jest však přihlédnouti i tehdy, když se k výživě povinný vlastním rozhodnutím tohoto příjmu zbavuje.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1933, Rv II 896/33.)

Žalující dítě se domáhalo na žalovaném nemanželském otci, železničním zaměstnanci, zvýšení výživného na 100 Kč měsíčně. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. **Důvody:** Podle § 63 odst. (4) vl. nařízení čís. 15 z r. 1927 sb. z. a n. má zaměstnanec nárok na výchovné pro nemanželské dítě, platí-li naň výživné a je-li mu dítě připsáno v matrice s jeho svolením. Podle dopisu odboru pro udržování dráhy v M. ze dne 11. října 1932 náleží nárok ten zaměstnancům, kteří od 1. září jsou vysazováni trvale z práce. Vzhledem k tomu, že žalovaný může se dáti zapsati do matriky jako otec nezl. žalobce, a že žádá, aby to bylo zjištěno dotazem na příslušný úřad, jest míti za to, že s tímto návrhem souhlasí. Dotazem na farní úřad zjistil soud, že farní úřad nemá nic proti tomu, aby žalovaný byl zapsán do matriky jako otec, dostaví-li se se dvěma svědky a matkou nezletilého žalobce. Přes to, že mzda žalovaného odpovídala by jen výši 70 Kč měsíčně na výživu žalobce, má soud za to, že přihlásí-li žalovaný nemanželské dítě a sám jako otec dá se zapsati do matriky, nebude mu placení výživného 100 Kč nijak obtížné. **O d v o l a c í s o u d** zamítl žalobu a uvedl ke konci **d ů v o d ů:** Odůvodňuje-li napařený rozsudek zvýšení výživného tím, že žalovaný může dáti dítě zapsati do matriky a že pak má nárok na výživné 100 Kč měsíčně pro žalobce, nepadá to na váhu, ježto žalovaného nelze přiměti k tomu, by dobrovolně otcovství k nemanželskému dítěti uznal, takže případné výživné 100 Kč při stanovení výživného nelze vzíti v úvahu.

N e j v ý š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

Důvody :

Odvolací soud, vycházející ze zjištění, že žalovaný jest ženat a že jako železniční zaměstnanec jest od 1. září 1932 trvale vysazován z práce, takže místo čisté mzdy 601 Kč měsíčně měl v měsíci září 1932 mzdy 477 Kč, v říjnu 453 Kč, v lednu 1933 499 Kč, v únoru 338 Kč a březnu 267, došel k závěru, že nenastalo podstatné zlepšení jeho majetkových poměrů, které by opodstatnilo žalobcův nárok na zvýšení výživného. Při tom odvolací soud vyslovil, že nepadá vůbec na váhu okolnost, že by žalovaný mohl bráti výchovné 100 Kč měsíčně, kdyby mu dítě s jeho svolením bylo připsáno v matrice, protože ho nelze přiměti k tomu, by dobrovolně uznal otcovství. S tímto názorem odvolacího soudu nelze souhlasiti. Žalovaný byl rozsudkem pravoplatně uznán za otce nezletilého žalobce, není tedy na místě poukaz odvolacího soudu, že ho nelze přiměti k tomu, aby uznal otcovství. Tolik je sice správné, že žalovaného nelze přiměti k tomu, by dal provést v matrice příslušný zápis. Okolnost, že žalovaný tak učiniti nechce, nemůže však býti na újmu nároku dítěte na výživu přiměřenou mohoucnosti žalovaného. Podle § 63 odst. (4) a § 47 vlád. nař. z 5. března 1927 čís. 15 sb. z. a n. měl by žalovaný, kdyby splnil podmínku v § 63 stanovenou, nárok na výchovné až do částky 100 Kč měsíčně. Výchovné jest součástí zaměstnancových příjmů, z jejichž celkové částky jest vycházeti při stanovení výživného (rozhodnutí č. 11.453 sb. n. s.), a k výchovnému jest přihlížeti jako k možnému zdroji příjmů i tehdy, když k výživě povinný vlastním rozhodnutím se tohoto příjmu zbavuje. Odvolací soud tudíž pochybil, když k výchovnému, které žalovaný mohl by bráti, vůbec nepřihlížel. Dovolatelem není napadeno zjištění odvolacího soudu o mzdě žalovaného v době od září 1932 až do ledna 1933 včetně. K pozdějším změnám ve mzdě žalovaného v tomto sporu nelze přihlížeti, poněvadž rozsudek prvního soudu byl vydán začátkem února 1933. Bere-li se za základ mzda žalovaného v posledních pěti měsících před vynesemím rozsudku, t. j. od září 1932 do konce ledna 1933, vychází průměrná měsíční mzda žalovaného okrouhle 525 Kč, a má-li se zřetel na výchovné, které žalovaný, kdyby chtěl, mohl by na dítě bráti, jest částku 100 Kč měsíčního výživného, jak je stanovil soud první stolice, uznati za přiměřenou.

Čís. 13109.

Pracovní soudy.

Odvolací soud rozhoduje o odvolání z rozsudku pracovního soudu pro zmeškání v zasedání neveřejném, bylo-li rozsudku odporováno jen »z důvodu zmatečnosti podle § 28 čís. 4 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. a § 477 čís. 4 c. ř. s.« a odvolatel učinil návrh jen na zrušení rozsudku pracovního soudu a předcházejícího řízení pro tuto zmatečnost.

O odvolání jest tu rozhodnouti usnesením, do něhož lze si stěžovati rekusem podle § 36 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. a § 519 čís. 1 c. ř. s.